

I.

Endelig oprandt da den store Dag, der var bleven imødeset med saa megen Uro og Spænding. „Mødet paa Sandinge Højskole“ havde i den sidste Maaned været en staaende Overskrift i alle Vennesamfundets Blade, hvor de travle Ordførere for Menighedens forskellige Afskygninger paa Forhaand havde søgt at paatrykke Stævnet hver sin Karakter. Men ogsaa udenfor Menighedens egen Kreds afventede man med Interesse Resultatet af Forhandlingerne som et betydningsfuldt Tidens Tegn, der paa afgørende Maade vilde vise, hvad Retning Udviklingen i de senere Aar havde taget.

Allerede Dagen før Mødet skulde aabnes, strømmede de fremmede Gæster til. Efter hvert Jernbanetogs Ankomst indhylledes Landevejen fra Stationen i en lang Støvsy, hvorigennem et endeløst Vogntog rullede frem mod den flag-smykkede By. Der havde forud meldt sig over et halvt Tusinde udensogns Deltagere; og da Mødet skulde vare i to Dage, kunde der ikke være Tale